Lietas arhīva Nr. K69-0066-19/17
ECLI:LV:KURT:2019:1021.12360000315.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2019.gada 21.oktobrī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Gunita Galiņa,
piedaloties prokuroram Aināram Rimšānam,
aizstāvei Valsts amatpersona/,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 313.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais /pers. B/ izdarīja smaga nozieguma izdarīšanas rīka iepriekš neapsolītu slēpšanu –

2015.gada 16.janvārī ap plkst.22.35, uzzinot, ka /pers. C/ izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu – psihotropo vielu neatļautu glabāšanu realizācijas nolūkā, jo atradās /pers. C/ dzīvoklī /adrese A/, kad policijas darbinieki plkst.21.50 uzsāka kratīšanu, kā arī zinot, ka /pers. C/ psihotropās vielas glabā Nosaukums A/daudzdzīvokļu mājas Nr./ pagrabā Nr./, nolūkā noslēpt /pers. C/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rīku, /pers. B/ aizgāja uz minēto pagrabu, uzmeklēja un paņēma /pers. C/ piederošos 44,1148 g izžāvētu un sasmalcinātu zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes maisījumu, kas satur psihotropo vielu AB-PINACA- indola un indazola-3-karbonilatvasinājumu, kas saskaņā ar spēkā esošajiem Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām pielīdzinātajām vielām un prekursoriem" ir aizliegtā sevišķi bīstamām narkotiskajām vielām pielīdzinātā psihotropā viela (I saraksts) un kas pārsniedz likumā "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību"2.pielikumā noteikto izžāvēta augu maisījuma nelielo apmēru- 1 g, ko apsūdzētais pārslēpa mājas pagraba koplietošanas telpā.

Ar šādu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 313.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ sākotnēji tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā faktiski atzina un liecināja, ka zinājis to, ka viņa draugs /pers. C/ tirgo narkotikas. Retu reizi uzcienājis arī viņu. Ievērojis, ka reizēm pers.C/bieži gājis šiverēties uz savu pagrabu, bet nepievērsis tam uzmanību. Bijis klāt, kad pers.C/ dzīvoklī policijas veikusi kratīšanu un pers.C/ ticis aizturēts par narkotiku tirdzniecību. Uz jautājumu, vai viņam ir garāža un pagrabs, pers.C/palicis sarkans un atbildējis noliedzoši. Apsūdzētais/pers. B/ nolēmis palīdzēt draugam un pēc policistu aizbraukšanas palūdzis Jāņa māsai vai viņas vīram pagraba atslēgu, nogājis uz pers.C/ pagrabu, kur atradis maisiņu ar spaisu, to turpat iemetis slapjā ūdensvada caurulē, lai iznīcinātu. Sainis bijis ietīts divos maisiņos, viens no tiem jau saplīsis. Viens maisiņš oranžā krāsā, otrs balts, pēc taustes mīksts. Kad vēlāk pats ticis policijā pratināts, godīgi atzinies notikušajā un policijas darbiniekiem liecību pārbaudē uz vietas norādījis, kur izmetis maisiņu ar narkotikām, tās arī atrastas un izņemtas. Negribējis slēpt narkotikas, vienkārši vēlējies palīdzēt draugam izvairīties no atbildības. Savu rīcību nožēlo.

Iztiesāšanas laikā 2016.gada 29.aprīlī tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 378.panta 1.[1] daļu pieņēma lēmumu tiesvedību lietā apturēt līdz brīdim, kad stāsies spēkā nolēmums citā kriminālprocesā /pers. C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas un 253.[2] panta otrās daļas.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka Kriminālprocess Nr.12360000315 /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 313.panta pirmās daļas 2015.gada 22.maijā izdalīts atsevišķā lietvedībā no kriminālprocesa Nr.11360002215 /pers. C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas un 253.[2] panta otrās daļas (lietas 106.lapa).

Krimināllieta tiesā saņemta 2015.gada 13.jūlijā un nozīmēta izskatīšanai tiesas sēdē 2015.gada 2.novembrī, 2016.gada 7.janvārī, kad uzklausīti liecinieki un 2016.gada 29.aprīlī pēc prokurores lūguma tiesvedība krimināllietā apturēta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 378.panta 1.[1] nosacījumiem, kas noteic – ja kriminālprocesa pareizai izlemšanai būtisks pierādījums ir tiesas nolēmums kādā citā nepabeigtā procesā, procesa virzītājs kriminālprocesu var apturēt līdz laikam, kad spēkā stājas nolēmums tajā procesā. Šajā gadījumā tiesa atbalstīja prokurores viedokli, ka būtisks pierādījums lietā būtu galīgais nolēmums kriminālprocesā /pers. C/ apsūdzībā, kurā tika izsludināta apsūdzētā meklēšana, Lai gan lietā /pers. C/ ir pieņemts Eiropas apcietinājuma orderis, viņa meklēšana nav bijusi sekmīga un aizturēšana nav notikusi.,kādēl nav prognozējama galīgā nolēmuma pieņemšanas iespēja.

Izvērtējot minētos apstākļus, 2019.gada 24.septembrī tiesa atjaunoja tiesas izmeklēšanu kriminālprocesā /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 313.panta pirmās daļas, nosakot lietas iztiesāšanu 2019.gada 21.oktobrī.

Kurzemes rajona tiesa 2019. gada 18.oktobrī saņēma rakstisku /pers. B/ iesniegumu ar lūgumu krimināllietu viņa apsūdzībā izskatīt bez apsūdzētā piedalīšanās, jo apsūdzētais dzīvo un strādā ārvalstīs un finansiālu apsvērumu dēļ nevar uz tiesas sēdi 21.oktobrī ierasties. Papildus pers.B/iesniegumā tiesai norādījis, ka savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzīst pilnībā.

Motīvu daļa

Šajā gadījumā, kad viennozīmīgi zināms, ka apsūdzētais atrodas ārvalstīs, /pers. B/ tiek apsūdzēts par kriminālpārkāpuma izdarīšanu, uzklausījusi prokurora un aizstāvības viedokli, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmās daļas nosacījumiem, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt krimināllietu bez apsūdzētā piedalīšanās, jo apsūdzētais ir šādu lūgumu izteicis. Apsūdzētā parakstītais dokuments apstiprina, ka /pers. B/ ir saņēmis tiesas paziņojumu par tiesas sēdes laiku un vietu un uzaicinājumu ierasties uz tiesas sēdi, kā arī izteicis lūgumu iztiesāt krimināllietu bez viņa piedalīšanās.

Lieciniece/pers. I/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīstot /pers. B/ kā brāļa /pers. C/ draugu. Neesot zinājusi, ka brālis tirgojas ar narkotiskajām vielām, jo pati tās nekad neesot brālim redzējusi. Lai gan pie pers.B/ bieži nākuši draugi, uzskatījusi, ka viņi tiekas sakarā ar brāļa prasmēm remontēt datortehniku. Par to, ka brālis pagrabā slēpis narkotikas, uzzinājusi no policijas darbiniekiem, kuri atbraukuši pie viņas pakaļ pagraba atslēgām, jo pagrabā esot paslēptas narkotikas. Pati pie narkotisko vielu izņemšanas neesot bijusi klāt, bet brālis ticis aizturēts un tad arī pateicis policistiem, ka

narkotikas ir pagrabā. Kad pers.C/ jau ticis aizturēts, /pers. B/ viņai palūdzis iedot pagraba atslēgas, teicis, ka paņems riteni, lai aizbrauktu uz mājām. Ko patiesībā viņš pagrabā darījis, neesot gājusi skatīties, jo pers.B/ atslēgas drīz atnesis atpakaļ. Kad mājā veikta kratīšana, /pers. B/ ciemojies pie viņiem dzīvoklī.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. K/ liecināja, ka 2015.gada janvārī no ārzemēm piezvanījis dēls /pers. L/ un palūdzis noiet uz pagrabu, kur vecajā grīdas vāzē esot nolikts sainītis, tam pakaļ atnākšot /pers. C/ un atdošot naudas parādu. Tā arī izdarījis – pagrabā atradis celofānā ietītus divus krāsainus maisiņus, tos atdevis pēc pieprasījuma svešajam jaunietim un tas pretī iedevis 200 EUR, ko esot pers L/ parādā. Par to, ka faktiski atdevis /pers. C/ narkotiskās vielas, liecinieks uzzinājis tikai vēlāk policijā, kad viņu pratinājis izmeklētājs.

Liecinieks/pers. M/ tiesas sēdē liecināja, ka personīgi /pers. B/ nepazīstot un par viņa saistību ar narkotikām neko nezinot. Savukārt pers.C/reizēm viņu uzcienājis ar zālītes maisījumu, ko pārdevis par 5 EUR, pamācījis arī, kā to jālieto.

Liecinieks/pers. O/ apstiprināja, ka no /pers. C/ nereti iegādājies spaisu par 5 vai 10 EUR porciju. Kādreiz pie pers.C/ sastapis arī /pers. B/, taču par viņa saistību ar narkotiku tirdzniecību neko nezinot.

Liecinieks/pers. P/ liecināja, ka vairākkārt iegādājies no /pers. C/ narkotikas. Zinot, ka /pers. B/ ir /pers. C/ draugs. 2015.gada 15.vai 16.janvārī pēc telefoniskas vienošanās atbraucis līdz /pers. C/ dzīvesvietai Lauktehnikas kvartālā un nopircis spaisa maisījumu. Pēc tam ceļā uz mājām viņu aizturējuši policijas darbinieki, kuriem atzinies par narkotiku iegādes apstākļiem.

Liecinieks/pers. R/ apstiprināja, ka viņam pazīstamais /pers. C/, ar iesauku "Nosaukums/", tirgojis narkotiskās vielas. Reiz pie pers.C/ sastapis arī /pers. B/.

Liecinieks/pers. S/ liecināja, ka nereti iegādājies no /pers. C/ spaisu. Sākumā pers.C/ narkotikas pats pasūtījis internetā, bet vēlāk tās viņam piegādājis /pers. L/. pers.C/ pats stāstījis, ka nelielu apjomu glabā istabā, pārējo kaut kur pagrabā. Liecinieks narkotikas tādējādi iegādājies katru dienu.

Bez liecinieku liecībām un apsūdzētā atzīšanās /pers. B/ vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta arī ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

2015.gada 18.janvārī veiktās /pers. B/ liecību pārbaudes uz vietas protokolā un tam pievienotajā fototabulā fiksēts, ka apsūdzētais uzrādījis vietu Saldū, Nosaukums A/ daudzdzīvokļu ēkas Nr.Nr./ pagrabā Nr. Nr./, kur pēc /pers. C/ dzīvoklī policijas veiktās kratīšanas pers.C/ pagrabā atradis Nosaukums B/ maisiņu ar zaļganas krāsas augu izcelsmes vielu, ko pēc tam noslēpis pagraba telpā pa labi caurumā sienā. Liecību pārbaudes uz vietas laikā viela izņemta, iepakota drošības maisā ar Nr.00775688 un pievienota protokolam (lietas 73.-76.lapa).

No 2015.gada 4.martā veiktās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes atzinuma Nr. 1501059 redzams, ka /pers. B/ liecību pārbaudes uz vietas laikā atrastais un izņemtais zaļganbrūnas krāsas augu valsts izcelsmes maisījums satur AB-PINACA indola un indazola-3-karbonilatvasinājumu, kas saskaņā ar spēkā esošajiem Ministru kabineta 2005.gada 8.novembra noteikumiem Nr.847 "Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām pielīdzinātajām vielām un prekursoriem" ir aizliegtā sevišķi bīstamām narkotiskajām vielām pielīdzinātā psihotropā viela (I saraksts) lietas 12.-13.lapa).

Minētais daudzums pārsniedz likumā "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās laiku un kārtību" 2.pielikumā noteikto izžāvēta augu maisījuma nelielo apmēru- 1 g, līdz ar ko tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais /pers. B/ ir izdarījis smaga nozieguma izdarīšanas rīka iepriekš neapsolītu slēpšanu un viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 313.panta pirmās daļas.

Lai gan liecinieki tiesā galvenokārt liecināja par /pers. C/ saistību ar narkotisko vielu nelikumīgu apriti, no liecībām izriet, ka /pers. B/ pilnībā zināja par drauga pretlikumīgo rīcību, ko apstiprina arī fakts, ka apsūdzētais bija klāt /pers. C/ dzīvoklī veiktās kratīšanas laikā, dzirdēja /pers. C/ izteikto noliegumu policijas darbiniekiem par narkotisko vielu glabāšanu pagrabā un tieši tādēļ nekavējoši pēc pers.C/ aizturēšanas izdarīja narkotiku iepriekš neapsolītu slēpšanu.

Apsūdzētais ir komentējamā panta subjekts un subjektīvā puse pret nodarījumu izpaudās apzināta nodoma formā, jo /pers. B/ apzinājās, ka slēpa narkotikas, lai palīdzētu draugam izvairīties no atbildības un soda. Noziedzīgais nodarījums ir pabeigts ar brīdi, kad apsūdzētais /pers. C/ pagrabā paņemtās narkotiskās vielas paslēpa citā vietā, lai policijas darbinieki tās neatrastu.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ rakstiskā iesniegumā paustā vaļsirdīgā savas vainas atzīšana un izdarītā patiesa nožēla atzīstama par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta otrās daļas izpratnē. Šādu vērtējumu tiesa piemēro tādēļ, ka savās liecībās /pers. B/ sākotnējā tiesas izmeklēšanā faktiski atzina savu vainu un neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprina noziedzīgā nodarījuma izdarīšana neizciesta soda laikā, kas veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu Krimināllikuma 313.panta pirmajā daļā paredzētais nodarījums klasificējams kā kriminālpārkāpums.

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir sodīt vainīgo personu un atturēt to no noziedzīgiem nodarījumiem un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu, ir jānovērtē ar likumu aizsargātās intereses apdraudējuma raksturs un radītās sekas.

Par apsūdzētā /pers. B/ personību lietas materiālos atrodama šāda informācija: apsūdzētā sodāmības dzēstas uz juridiski šobrīd viņš uzskatāms par nesodītu. No Saldus novada pašvaldības /pers. B/ raksturots kā persona, par kuru sūdzības nav saņemtas, taču 2014.gadā saukts pie administratīvās atbildības (lietas 57.lapa). Saskaņā ar ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinumu Nr.47/2015. /pers. B/ atzīstams par pieskaitāmu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījum, jo noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā varēja saprast savas darbības un tās vadīt, nekādi psihiski traucējumi viņam nav konstatēti un medicīniska rakstura piespiedu līdzeklis nav piemērojams (lietas 112.-117.lapa).

Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksei, krimināllietas izskatīšanas termiņš tiek rēķināts nevis no brīža, kad lieta nonāk tiesā, bet jau no izmeklēšanas stadijas pirmstiesas procesā. Atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā paustajām atziņām, laika skaitīšana kriminālprocesā iesākas ar brīdi, kad "kompetentas iestādes ir paziņojušas kādai personai par to, ka tiek turēta aizdomās par kriminālnozieguma izdarīšanu"(skat.Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedums lietā Devveer Belgium, 1980).Tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. B/ saistībā ar konkrētajā kriminālprocesā izvērtējamo notikumu personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību statusu ieguvis 2015.gada 7.aprīlī, tas ir, vairāk kā pirms četriem gadiem.

No minētā izriet, ka kopš noziedzīgā nodarījuma notikuma dienas līdz tiesas sprieduma pasludināšanai ir pagājuši vairāk kā četri gadi. Tiesa atzīst, ka tik ilgs kriminālprocess, kurā /pers. B/ tiek saukts pie kriminālatbildības par kriminālprārkāpuma izdarīšanu, ir pietiekami ilgs gadījums, lai konstatētu, ka ir pārkāptas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Tiesa nekonstatē, ka kriminālprocess būtu apzināti novilcināts,,taču jāņem vērā, ka ikviena persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, dzīvo neziņā par savu likteni, kas izraisa emocionālas ciešanas. Turklāt, jo ilgāks process, jo ilgāks pārdzīvojuma laiks un lielāks kaitējums.

Likumdevējs Krimināllikumā ir izveidojis kompensējošu tiesību aizsardzības mehānismu pārmērīga kriminālprocesa ilguma gadījumā: 1) soda mīkstināšana inkriminētā panta sankcijas ietvaros (Krimināllikuma $49.^1$ panta pirmās daļas 1.punkts); 2) soda noteikšana, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda paredzēta inkriminētā panta sankcijā (Krimināllikuma $49.^1$ panta pirmās daļas 2.punkts); 3) vieglāka soda veida piemērošana, nekā inkriminētā panta sankcijā (Krimināllikuma $49.^1$ panta pirmās daļas 3.punkts); 4) atbrīvošana no soda (Krimināllikuma 59.panta trešā daļa kopsakarā ar 58.panta piekto daļu); 5) atbrīvošana no kriminālatbildības (Krimināllikuma 58.panta piektā daļa).

Izšķiroties par labvēlīgāko seku veidu, kas norādītas Krimināllikuma 49.[1] panta pirmajā daļā, Krimināllikuma 58.panta piektajā daļā, 59.panta trešajā daļā, tiesa ņem vērā tiesu praksē nostiprinātos apstākļus: tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpuma nozīmīgums gan ilguma, gan intensitātes ziņā (jo būtiskāks bijis aizskārums, jo "lielākai" jābūt nemateriālai kompensācijai); pašas personas rīcības kriminālprocesa laikā izvērtējums (cik lielā mērā pati persona savas darbības/bezdarbības pēc ir līdzvainojama procesa ilgumā); nolēmums, kāds tiktu pieņemts, ja attiecīgais pārkāpums nebūtu konstatēts (Tiesu prakses apkopojums akceptēts Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta senatoru sanāksmē 2014.gada 8.janvārī."Tiesu prakse par tiesībām uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā", Rīga, 2013, 80.lpp.).

Tāpat tiesa ņem vērā tiesu praksē nostiprināto atziņu, ka iespēja atbrīvot vainīgo no krimināatbildības vai no soda (Krimināllikuma 59.panta trešā daļa, 58.panta piektā daļa) izmantojama visai piesardzīgi un samērojot to ar sabiedrības interesēm, kas ir vai var tikt skartas šajā gadījumā (*skat.Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2015.gada 2.jūlija lēmums Nr.SKK-205/2015*).

Apsūdzētais/pers. B/ nav centies izvairīties no tiesas, nav traucējis lietas iztiesāšanas gaitu, ir darījis zināmu savu uzturēšanās vietu ārvalstīs, un vienmēr atsaucies uz tiesas aicinājumiem, līdz ar ko jāatzīst, ka apsūdzētais nav licis šķēršļus kriminālatiesisko attiecību taisnīgam noregulējumam.

Par Krimināllikuma 313.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Izvērtējot par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, tiesa ņem vērā, ka jaunus noziedzīgus nodarījumus vai administratīvi sodāmus pārkāpumus /pers. B/ nav izdarījis un nav sodīts, ko apstiprina Tiesu informatīvajā sistēmā iegūtā informācija. Apsūdzētais ilgstoši dzīvo un strādā ārvalstīs, tātad ir sekmīgi reintegrējies sabiedrībā un tās drošībai apdraudējumu nav radījis. Tiesa secina, ka šajā krimināprocesā faktiski ir sasniegts soda mērķis un /pers. B/ dzīvo saskaņā ar likuma prasībām.

Izvērtējot šo apstākli, tiesa to novērtē un ņem vērā, izvēloties vispiemērotāko nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanas līdzekli /pers. B/ –atbrīvošanu no soda.

Vienlaikus tiesa norāda, ka atbrīvošana no krimināatbildības nav piešķirama personas attaisnošanai, jo no krimināatbildības atbrīvo personu, kas ir izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu. Tādēļ Krimināllikuma 58.pantā norādītie apstākļi, kas ir pamats personas atbrīvošanai no krimināatbildības, nereabilitē šo personu.

Apsūdzētā/pers. B/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 79.pantu, veica zvērināta advokāte Valsts amatpersona , kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 ,,Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" 28.7., 28.9., 61.8., 61.10.punktiem no valsts līdzekļiem izmaksājami 40 EUR (četrdesmit *euro*).

Tā kā apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai tiesa uzaicināja aizstāvi pēc savas iniciatīvas, jo, izskatot lietu apsūdzētā prombūtnē, aizstāvja piedalīšanās ir obligāti paredzēta Kriminālprocesa likuma 83.panta trešajā daļā, tiesa uzskata, ka ir pietiekams pamats apsūdzēto atbrīvot no samaksas par aizstāvja darbu, jo protokolā par iepazīšanos ar lietas materiāliem /pers. B/ ir norādījis, ka lietas iztiesāšanā aizstāvi nevēlas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta otro daļu un 368.panta piekto daļu procesuālie izdevumi, kas saistīti ar advokāta piedalīšanos krimināprocesā pēc norīkojuma, ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Lietiskos pierādījumus šajā krimināprocesā – pēc ekspertīzes atlikušos 42 g AB-PINACA augu valsts izcelsmes maisījumu atstāt glabāties VP Kriminālistikas pārvaldē kā lietiskos pierādījumus krimināprocesā Nr.11360002215 līdz tiks pieņemts un stāsies spēkā nolēmums /pers. C/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1] panta pirmās daļas un 253.[2] panta otrās daļas.

Šajā Krimināprocesā pers.B/2015.gada 17.martā piemērots drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas 70.lapa), kas ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 465.,511., 512., 520., 528., 529., 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 313.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un saskaņā ar Krimināllikuma 59.panta trešo daļu un Krimināllikuma 58.panta piekto daļu atbrīvot no soda.

Drošības līdzekli dzīvesvietas maiņas paziņošanu /pers. B/ pēc sprieduma spēkā stāšanās atcelt.

Pēc ekspertīzes atlikušos 42 g AB-PINACA augu valsts izcelsmes maisījumus atstāt glabāties VP Kriminālistikas pārvaldē kā lietiskos pierādījumus krimināprocesā Nr.11360002215.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2019.gada 21.oktobris.

Tiesnese G.Galiņa